

Národní divadlo slaví výročí Emy Destinové

V Praze 20. února 2008 - Pět mimořádnými uvedenými opery *La fanciulla del West* (Děvče ze Západu), výstavou historických fotografií umělkyně a poutavou přednáškou RNDr. Jana Králíka připomene Národní divadlo v Praze sto třicet let, která 26. února uplynou od narození nejproslulejší české operní divy Emy Destinové. Zdejší první scéna tak s hrdostí připomíná osobnost, která s ní byla a je pevně spjata. „*Tato pěvkyně celosvětového významu na jevišti Národního divadla debutovala v roce 1901 v roli Carmen. Její život a pěvecké umění je dodnes velmi silnou inspirací,*“ podotýká Jiří Heřman, šéf opery Národního divadla.

Heřmanův tým připravil pro diváky na 13. března reprízu inscenace Pucciniho opery *La fanciulla del West* (Děvče ze Západu). Ema Destinová při světové premiéře v roce 1910 v newyorské Metropolitní opeře ztvárnila hlavní roli Minnie. Ostatně právě jí „na míru“ legendární skladatel part komponoval. V současném nastudování se role Minnie v alternaci s Evou Urbanovou zhostila přední sólistka opery Národního divadla Anda-Louise Bogza, která za ni byla nominována na prestižní Cenu Thálie 2007.

V den narození Emy Destinové 26. února se uskuteční v Národním divadle slavnostní akt k připomenutí této významné umělecké osobnosti. Za účasti vedení Národního divadla přednese Soňa Červená výběr z básnické tvorby Emy Destinové. S krátkou přednáškou o Emě Destinové vystoupí RNDr. Jan Králík a PhDr. Vlasta Koubská z Národního muzea představí výstavu fotografií. Začátek v 15.00..

11. března bude mít v hlavním foyer historické budovy Národního divadla **přednášku s výmluvným názvem Ema Destinová 130letá** RNDr. Jan Králík. Obsah přednášky bude mapovat uměleckou a životní pouť Emy Destinové. Začátek v 15.00.

Až do 4. května bude na I. a II. balkonu historické budovy Národního divadla pro návštěvníky všech představení k vidění **výstava fotografií**, kterou připravila opera Národního divadla ve spolupráci s Divadelním oddělením Národního muzea. Soubor představuje Emu Destinovou v mnoha rolích jejího repertoáru. Zobrazuje ji mj. v roli Bizetovy Carmen, Pucciniho Tosky, Straussovy Salome, Verdiho Aidy, Wagnerovy Alžběty (Tannhäuser) a Senty (Bludný

Holand'an), z českého repertoáru jako Smetanovu Libuši, Mařenku (Prodaná nevěsta), Miladu (Dalibor) a mnoho dalších.

Více informací na www.narodni-divadlo.cz.

KONTAKT:

Silvie Marková

Public relations opery Národního divadla

Tel. :+420 272 657 121, +420 604 748 699

E-mail: s.markova@narodni-divadlo.cz

Ema Destinová (rozená Kittlová) představuje v historii českého národa významnou umělkyni, která se proslavila ve své době takřka po celém světě. Byla ale také věrnou vlastenkou, jež se zejména za první světové války snažila propagovat svou vlast a české umění.

Profesionální dráhu operní pěvkyně nastoupila v berlínské Dvorní opeře (Hofoper) v roce 1898, kde debutovala rolí Santuzy (Mascagni: *Sedlák kavalír*). Tehdy také poprvé užila svého uměleckého jména Ema Destinová (Emmy Destinn) jako vděk své učitelce zpěvu Marii Löwe-Destinové. Ve Dvorní opeře, scéně v té době velmi významné, získala angažmá po neúspěchu na konkurzech v pražském Národním divadle, v drážďanské opeře a v berlínském Theater des Westens. Její debut znamenal velký úspěch a záhy si v souboru vydobyla pevnou pozici a vytvořila si také široký operní repertoár, díky kterému později uspěla na dalších světových scénách. K jejím rolím na berlínském jevišti, za které získala v roce 1908 čestný titul pruské dvorní komorní pěvkyně, patřily mj. Valentina (Meyerbeer: *Hugenoti*), Bizetova Carmen, Alžběta (Wagner: *Tannhäuser*), Markétka (Gounod: *Faust*) nebo Agáta (Weber: *Čarostřelec*).

Velkým úspěchem pro mladou umělkyni bylo pozvání na festival do Bayreuthu, kam ji pro roli Senty (Wagner: *Bludný Holand'an*) vybrala sama Cosima Wagnerová. Přes velký úspěch zde však Destinová vystoupila pouze v letech 1901 a 1902.

V roce 1901 uskutečnila také svůj triumfální debut na scéně Národního divadla v Praze (jako Carmen). Od té doby zde až do roku 1924 vystoupila v 85 operních představeních a v jedné slavnostní akademii. K dalším významným mezníkům její kariéry patřilo uvedení opery Richarda Strausse *Salome* v Berlíně (1906), navázání dlouholeté spolupráce s londýnskou Královskou operou Covent Garden (1904-1919) a konečně i debut na scéně Metropolitní opery v New Yorku v roli Verdiho Aidy (1908). V „MET“ se stala vedle dirigentů Artura Toscaniniho, Gustava Mahlera a Karla Mucka nebo pěvce Enrica Carusa jedním z předních a vážených umělců a vystupovala zde pravidelně (s tříletou přestávkou za války) v letech 1908-1920. Kromě mnoha desítek odzpívaných představení – Aida, Santuzza, Pucciniho Tosca, Ponchielliho *La Gioconda*, Marta (d'Albert: *Nížina*), Čo-Čo-San (Puccini: *Madame Butterfly*), Nedda (Leoncavallo: *Komedianti*), Alice Ford (Verdi: *Falstaff*), Alžběta (*Tannhäuser*), Líza (Čajkovskij: *Píková dáma*), Pamina (Mozart: *Kouzelná flétna*) a mnoho dalších – se zde zasloužila např. o první uvedení Smetanovy *Prodané nevěsty*, ale stala se také první představitelkou role Minnie v Pucciniho *Děvčeti ze Západu* (1910).

Národní divadlo | opera

Navzdory pouze krátké přestávce, kterou za války Ema Destinnová ve svém uměleckém životě udělala, nemohla na přerušenu kariéru po válce již plně navázat. V letech 1918-1924 absolvovala sice dlouhou řadu operních představení a koncertů zejména na domácí půdě, ale zahraniční triumfy se jí už zopakovat nepodařily. Poslední roky svého života trávila především na svém zámečku ve Stráži nad Nežárkou v jižních Čechách a příležitostně vystupovala na koncertech. Usilovala o přijetí na pražskou konzervatoř jako pedagog a po neúspěšných jednáních otevřela v Praze vlastní pěvecké studio. Ale i tuto činnost po několika měsících ne dlouho před smrtí ukončila.

Josefina Panenková